

قیلوله ی نمایندگان آذربایجان و فرصتی که اندک اندک از دست می رود

یادداشت

وارد - اعتدال پرس

به احتمال فراوان طی همین امروز و فردا حسن روحانی بار دیگر راهی بهارستان می شود تا سیاهه کابینه دوازدهم را برای اخذ رای اعتماد به نمایندگان ملت عرضه کند.

؟گویه ها و واگویه ها اما در این میان، حکایت از آن دارد که نقش سیاستمداران و مدیران خطه آذربایجان و استان های ترک نشین در دولت آینده حتی از دولت یازدهم نیز کمرنگ تر خواهد شد. گرچه همیشه این بحث جاری بوده است که حضور وزرای آذربایجانی در کابینه دولت، تا به امروز هم برای منطقه چندان اثر بخش نبوده است اما این موضوع نباید ذره ای در همت ما برای مطالبه از رئیس جمهور خلل وارد آورد. چه آنکه انتخاب دولتمردان از قومیت ها و مناطق مختلف کشور، بیش و پیش از هر چیزی نشانه ای از اتحاد و انسجام ملی و بروز فرصت برابر برای نقش آفرینی قاطبه نخبگان در مدیریت بر جامعه است و شکل استمداد از وزرا برای تسریع فرایند توسعه منطقه، خود بحثی دیگر است که سخن راندن در آن باب، فرصتی مجزا می طلبد.

دولت روحانی به عنوان دولتی که پس از ۸ سال بی تدبیری و کژ اندیشی در به حاشیه راندن نخبگان و تششت آفرینی میان قومیت ها، بر روی کار آمد، یکی از گرایش های خود را بهره گیری از توان همه نخبگان و دلسوزان مملکت و مملکت اعلام کرد. این گرایش در دولت دوم تدبیر و امید بسیار شفاف تر از قبل اعلام شد اما اخبار جسته و گریخته ای که این روزها منتشر می شود، حاکی از آن است که دولت دوازدهم خود را از بسیاری از ظرفیت های همراه محروم ساخته است. از آن جمله، جامعه گسترده بانوان کشور هستند. به باور صاحب این قلم، مطالبه حضور بانوان در کابینه، نه سهم خواهی و گروکشی، بلکه مطالبه فرصتی برای به صحنه آوردن توان نیمی از مردم این کشور است که تا به امروز در حاشیه باقی مانده بود. مطالبه حضور اقوام مختلف در کابینه و بویژه حضور نخبگان آذربایجانی به عنوان گسترده ترین قوم ایرانی نیز، حکایتی اینچنین دارد.

کم نیستند مدیران و سیاستمدانی که از این خطه قد کشیده اند و آوازه بزرگی شان عالمگیر شده است. بر این علاوه کنید که این مردان و زنان حتی در محدود ترین موقعیت ها و فرصت ها نیز توانایی های خود را به اثبات رسانیده اند و نشان داده اند که در به کار گرفتن سرانگشت تدبیر، و ساختن فرصت های بزرگ از بحران های خطر چه اندازه هنرمندند. اما چه سِرّی است که از این میان، کسی شایستگی حضور در کسوت صدارت و وزارت را در دولت دوازدهم نمی یابد!

در این میان شاید پیکان انتقاد بیش از همه متوجه نمایندگان این منطقه باشد. به نظر می آید فراکسیون بزرگ مناطق ترک نشین که پس از اعلام خبر تشکیل آن، عملاً در اغما فرو رفت، در این شرایط باید نقشی مهم ایفا کند. اگر آنچنان که این روزها گفته می شود، بساط سهم خواهی از کابینه گسترده شده و دست رئیس جمهور را از انتخاب های شایسته برای کابینه خود بسته است، این نمایندگان مجلس، به عنوان پژواک صدای مطالبات ملت باید آستین همت بالا بزنند و منتخب ملت را یاری کنند تا او در رسیدن به تیمی کارآمد که توان عبور دادن کشور را از این شرایط حساس داشته باشد، کامیاب گردد.

انتظار منطقی این بود که فراکسیون بزرگ مناطق ترک نشین، در روزهایی که روحانی میزبان اشخاص اثر گذار و گروه های مختلف کشور برای تعیین اعضای کابینه بود، نقی پر رنگ تر ایفا می نمود و فرصت گفتگو و معرفی گزینه های مورد نظرش را برای مدیریت حوزه های مختلف از دست نمی داد. گرچه اندکی دیر گشته اما باز هم زمان باقی است. امروز و روزهای آینده برای نمایندگان آذربایجان مجال

تعیین کننده است. ترکیب جمعیتی، گستره جغرافیایی، میانگین بهره توان مدیریتی و هر شاخص دیگری حکم می کند که سکان بخش چشمگیری از تیم دولت به دست سیاستمداران و مدیران این منطقه سپرده شود. در غیر این صورت نتایجی که به بار خواهد آمد، مطلوب هیچ کس نخواهد شد. از یک سو شعارِ فراگیر زیر سوال خواهد رفت، از سوی دیگر توانایی نمایندگان منطقه در افکار عمومی رنگ خواهد باخت و مهمتر از همه اینکه بر روی گوهر گرانبهای اتحاد و انسجام ملی غبار خواهد نشست.

■ ■ ■ حکایت نیکوی دولت‌شاه سمرقندی شاید هشدارِ بموقع برای این روزهای ما باشد که در تذکره الشعرای خود آورد:

« از سلطان سنجر پرسیدند، در آن وقت که بدست غزان گرفتار شده بود، چه بود که ملکی بدین وسعت و آراستگی که ترا بود چنین مختل شد؟ گفت، کارهای بزرگ به افراد خُرد فرمودم و کارهای خرد به افراد بزرگ رجوع کردم. که افراد خرد کارهای بزرگ را نتوانستند کرد، و افراد بزرگ از کارهای خرد عار داشتند. و در پی نرفتند، هر دو کار تباه شد. و نقصان به ملک رسید و کار کشور و ولایت و لشگری روی بفساد آورد.»

✍ **محسن رحیمیان**

مدیرکل سیاسی و امنیتی استانداری آذربایجان غربی در " دولت اصلاحات " و فعال سیاسی اصلاح طلب آذربایجان شرقی